TŘESKAN

třebovské skautské noviny

Slovo úvodem

Jaro propuklo plnou silou a skautský kalendář akcí se nám rychle plní dalšími a dalšími termíny (viz informace ze střediskové rady). Pokud se podíváte pozorně, tak téměř každý následující víkend se koná nějaká větší skautská akce. A to už ani nepřipomínám, že je ideální čas pro přesun co největší části schůzek ven z klubovny! Na dveře už čím dál silněji začíná klepat letní tábor (nepodceňujte přípravu!) atd. atd.

V rychlém sledu akcí nezapomeňte na svátek skautů 24. dubna a patřičnou pozornost věnujte důstojné reprezentaci střediska na závodě vlčat a světlušek (vedoucí a rádci od drobotiny i pořadatelé). Vysoce oceňuji to, že se přípravy střediskového kola závodu iniciativně chopili R&R . Pokud vydrží nasazené tempo, bude to perfektní!

Náš střediskový časopis se Třeskanem č. 50 přehupuje do druhé půlstovky. Snad se shodneme na tom, že se jeho úroveň i hodnota podstatně zlepšila a že nová koncepce „dělejme si společně časopis pro sebe“ se osvědčuje. Takže i nadále „příjemné počtení“...

Jessie

Středisková rada 12. dubna 1996

1.**Informace z ORJ:**

- na okrese je v současnosti cca 750 registrovaných skautů

- pokračování **zdravotního kurzu pro čekatelské zkoušky** se koná 24. - 26. května na Svojanově. Kdo dosud nezaplatil příspěvek 150 Kč, nechť tak učiní okamžitě! Část příspěvku se bude vracet ve formě proplacení jízdného.

- přišla nabídka na roverský tábor na Sněžníku 30.6. - 14.7. (podrobnější informace na nástěnce na Baráku)

- lesní dívčí kurs 28.7. - 5.8. v Orlovské myslivně u Světlé nad Sázavou

- krajský závod vlčat a světlušek se bude konat v Miletíně

- okresní závod vlčat a světlušek se koná 11. května na Posekanci u Litomyšle. Sběrný autobus vypravený z Jevíčka přijede na autobusové nádraží v M.T. v 06.30 (Aladin, Eva K., přihlášené hlídky a další). S sebou lžíce a ešusy. Jízdné hradí ORJ, občerstvení středisko.

2. V So 6. dubna proběhla **likvidace klubovny na Zámku** - poděkování všem zúčastněným.

3. **Novou nástěnku** (viz výloha U Rozbořilů) připravila z materiálu z posledních akcí Lenka Navrátilová *(drobná poznámka pro mladší členy střediska - Lence jakožto sestře můžete tykat a není nezbytně nutné zdravit ji „dobrý den“. A ještě jedna technická poznámka - pokud si příjdete k sestře manželce hospodářce nechat něco proplatit, noste si pokud možno drobné na dorovnání do zaokrouhlené částky /stovky/ - Jessie)* .

4. Bylo hodnoceno „**Aprílové zpívání**“ - 1. dubna - poděkování všem, bylo to dobré. Z následné diskuse: příště by se mělo zpívat v aule, lepší koordinace s jinými akcemi v Muzeu.

5. Byli jsme požádáni Kulturními službami M. T. o pořadatelskou výpomoc při akci „**Vzpomínka na Annu**“ 26. července. S K.S. budeme dále spolupracovat při organizaci „Týdne dětí“ na přelomu května a června (bude upřesněno).

6. **Informace o poruše střediskového počítače.** U našeho přenosného PC „odešel“ nenávratně displej. Jediná šance, jak počítač ještě nějaký čas provozovat, je připojit k němu vnější monitor. Vyzývají se tedy všichni, nechť se poptávají po svých známých, kdo by mohl darovat nebo přenechat či dohodit za symbolickou cenu monitor (typ VGA, třeba i nebarevný, starší). Počítač ve středisku chybí, čím dříve ho zprovozníme, tím lépe. A ještě nějaký čas by měl a mohl sloužit.

7. V Út 9. dubna se konalo (zatím jednorázově, neoficiálně) **plavání** pro členy střediska v bazénu II. ZŠ (další termín v jednání).

Jako občasník pro své členy vydává Junák - středisko Moravská Třebová s podporou firem DIATEXT, PCservis a voj. gymnázia Moravská Třebová. Šéfredaktor a grafická úprava: Jessie (J.K.Tyla 5). Zástupce šéfredaktora Darzinka (Západní 57, tel. 5157). Poštovní schránka na Baráku. Zasedání redakční rady vždy v 19:00 na Baráku v termínu střediskové rady. Uzávěrka čísla vždy v neděli po střediskové radě. Uzávěrka tohoto čísla 14. 4. 1996.

8. **Jarní úklid** kluboven a okolí Baráku se koná v So 27. dubna. Předpokládá se účast zejména starších; drobotina se může podílet úklidem na schůzkách. Sraz v 8:00 hod, nářadí a pomůcky na úklid s sebou.

9. Zájemci o **domovenky a čísla oddílů** na kroje nechť se neprodleně kontaktují s Evou Vedmochovou.

10. **Burza krojů a krojových doplňku** se uskuteční v Ne 12. května v 09 - 12. hod na Baráku. Je třeba tuto akci všemožně propagovat zejména mezi rodiči a bývalými členy střediska. Šéfkou akce je Eliška.

12. Stará **povolení k vjezdu na Kvíčalku** je třeba ihned odevzat Demimu.

13. Johan dává usilovně dopořádku **střediskovou knihovničku** a vyzývá všechny, kteří ještě mají nějakou knihu doma, aby mu ji neprodleně vrátili. Předpokládá se zahájení provozu od 1. května. Půjčovat se bude vždy ve středu od 16 do 18 hod. Prvním novým přírůstkem se stalo nové vydání knihy M. Zapletal: Hry v přírodě (220 Kč).

14. Eliška, Zuzka a Myšky pořádají první **akci s eko-náplní** na Kvíčalce v So 20. dubna pod názvem „Huperdum“. Všichni jsou výtáni!

15. **Střediskové** (přípravné) **kolo závodu vlčat a světlušek** se koná ve středu 1. května na motokrosovém závodišti. Zahájení v 09.00. Organizují R&R. *(Poznámka: Proč nebyly na závod přihlášeny Jitřenky?).*

16. **Slet pohádkových bytostí záporného charakteru** se koná 3. - 5. května poblíž Čertových kamenů. Organizuje středisko Polička. Detaily viz pozvánka na nástěnce.

Jessie

Na slovíčko...

Sestry a bratři, vzhledem k malé účasti na střediskové radě 12. dubna 1996 jsem po dohodě s Darzim zavedl opatření k zapůjčování klíčů od chaty na Kvíčalce. V termínech střediskových rad v květnu a červnu budou vydány klíče až po střediskové radě, protože není dále možné před konáním táborů a jiných akcí, aby na radě byli pouze čtyři kompetentní vedoucí. Potom se mnozí z Vás diví, že se koná ta či ona akce, a některé oddíly na ni nejsou připraveny. Pokud si již nemůžete změnit termín víkendu na Kvíčalce, je nutné si zajistit doprovod dětí jinou dospělou osobou, nebo jít až v sobotu.

Jsem zvědavý na přípravu vlčat a světlušek na letošní závody, když ještě dnes někteří neví, že základní kolo závodu je až na okrese a střediskova kola jsou přípravná!!!

Po dohodě na zasedání ORJ 11.4.1996 mohou hlídky na okresním závodě po slavnostním nástupu soutěžit ve sportovním oblečení (další výstroj a výzbroj viz pravidla závodu), nezapomeňte lékárničky!

Počasí tomu zatím ještě plně nenasvědčuje, ale podle kalendáře tu máme jaro. Proto se 27. dubna bude na Baráku a kolem něj konat Jarní úklid. Není nutné, aby se tento den sešlo na Baráku celé středisko tj. 154 členů!!! Již během následujících schůzek můžete i s těmi nejmenšími provádět drobné práce. Na sobotu 27.4. bude nutná zejména účast starších skautů a skautek. Pokud budete provádět úklid během schůzek, nezapomeňte činnost zapsat do knihy schůzek.

Přečetl jsem za vás...

„Skauting za poměrně krátkou dobu vykázal výsledky, projevující se v životě činy namnoze hrdinskými, službou vlasti a člověku. Stálo by také za to, přehlédnouti soupis bývalých skautů a bylo by velkým překvapením veřejnosti poznati, kolik mužů dnes na význačných místech všech oborů jsou bývalí skauti...“

A.B.Svojsík

O přírodě a táboření

„Každý vzdělaný člověk vůbec čím je lepší a ušlechtilejší, tím více si váží přírody. Kdo si umí vážiti přírody, ten ji také miluje. Láska k přírodě měla by být vštěpována dětem v rodinách, ve škole, jako jedna z nejvážnějších vlastností člověka“.

J.A.Komenský

Chválím ...

1. dubna - aprílové zpívání - jen houšť a větší kapky!

Demi

Z došlé pošty...

Datum: Čtvrtek, Duben 4, 1996 9:44pm Elektronická pošta

Téma: Skauti na Veletrhu

Nazdar!

Veletrh dětských organizací se koná 2. - 6. května v Praze na Výstavišti, v Křižíkových pavilónech u Zpívající fontány. Kromě Junáka se ho účastní i ČTU, Liga lesní moudrosti, YMCA/YWCA a celkem 50 dětských organizaci (tedy asi úplně všichni...). Všichni tam smí prodávat své časopisy, literaturu pro vedoucí, předvádět vystoupení atd. Velikost vstupného mi zatím není známa, ale slyšel jsem, že děti by snad měli mít vstup zdarma...

Pro naši expozici se hledají:

- nápady :-)

- materiály pro expozici (profi fotky a videa, počítačové programy, nabídky...)

l- idé všech věku od 13 výše, kteří by dělali vystavovatele a popř. pomohli 2.5. stavět a 6.5. bourat náš stánek a především, kdokoliv, kdo by mohl přispět nějakým výrobkem nebo nejraději vystoupením (zpěv, tanec, kuriozity, lasování...)

- dále pátráme po možnosti, zapůjčit si někde Polaroid a levně barevně kopírovat

Jakékoliv nápady, připomínky nebo materiály nabízejte v redakci Skautingu.

Prosím šiřte tuto zprávu mezi skauty, kde se jen dá. Času je málo a voda stoupá...

Díky moc a hezké velikonoce

Arčí

Jubilea

V květnu oslaví narozeniny:

01.05.	Kyselková Petra	7 let	6.oddíl
10.05.	Keslar Milan	16 let	3.oddíl
14.05.	Šnobl Karel	39 let	0.oddíl
20.05.	Burian David	17 let	2.oddíl
20.05.	Sáblíková Jindra	10 let	4.oddíl
24.05.	Štěpánek Martin	9 let	1.oddíl
26.05.	Rozbořilová Eva	17 let	5.oddíl
26.05.	Báčová Jindřiška	22 let	0.oddíl
26.05.	Kolář Pavel	16 let	1.oddíl
26.05.	Greplová Lenka	16 let	4.oddíl
27.05.	Blaková Daniela	11 let	4.oddíl
28.05.	Lýr Ladislav	58 let	0.oddíl
30.05.	Jurníčková Jana	10 let	5.oddíl

Blahopřejeme

Jessie

Reportáž

Aprílové zpívání

Proč? A proč ne?

Děti neumí zpívat, ke zpěvu mají odpor, neznají skoro žádné písničky a úroveň táboráků taky přesně podle toho vypadá.

Proto sourozenci Notimovi přišli s KVÍČALOVSKÝMI HLAHOLÍKY (pro věci neznalé: právě vyšlo druhé číslo tohoto zpěvníčku, v němž je možno nalézti spoustu písniček, které se zpívají a budou zpívat u táboráků.), jenže, vědíc že tohle nestačí, lámali si hlavu dál. A to tak dlouho, až se zrodil nápad na tuhle akci.

No a jak to vlastně vypadalo?

Přiznávám se, že moc přesně vám to vylíčit nemůžu, neboť coby občasný účinkující jsem nebyla všem výstupům přítomna, ale abyste o nic nepřišli, místo mne vás tímto článečkem, stejně jako samotnou akcí, bude provádět sestra Zuzka s bratrem Johannem.

Takže to, co teď uvidíte (vyjma mého komentáře) jsou tatáž slova, jaká jste již mohli slyšet a nebo (jestli jste nahlédli do Johannových lejster) i vidět, protože je to kopie jejich papíru, na němž měli svůj projev načrtnut.

Aprílové zpívání

Johann: Nazdar děti

Zuzka : Ahoj rodiče do 18 let

Johann: Dobrý den starším rodičům

Zuzka : starším 69 let

Johann: Sešli jsme se na akci moravskotřebovských skautů nazvané Aprílové zpívání.

Aprílové proto, že je dnes 1.dubna, čili svátek smíchu a radosti. A zpíváni proto, že se zde budou vyluzovat zvláštní zvuky podobné lidskému zpěvu.

Zuzka : A jako první odstrašující příklad se vám představí skupina Boty.

Johann: Nezapomeňte si všimnout půvabných mixérek, které se zmítají v rohu vaší obrazovky.

Kapela ve složení Víťa (kytara), Martin (kytara), Jura Hrdina (?), Kšanda (flétna), Vladan (bubínek), Lenička (ozvučná dřívka) a mixérky Hanka (triangl) a Anička (činelky) byla asi odstrašující více, než se původně zamýšlelo. Ale obecenstvo se po počátečním šoku vzpamatovalo a začalo se více či méně usmívat, takže to asi mohlo dopadnout ještě hůř. (Ale já už jsem to přes věškerou snahu víc kazit nemohla.)

Repertoár: píseň František (skupina Buty).

Zpěv: původně něco jako sborový, posléze zpíval jenom Víťa, Martin a Kšanda.

Johann: A jako balzám na nervy vám zazpívá pár písní dětský sborový sbor X-hlásek.

Zuzka : Jako první píseň.....

Dětský pěvecký sbor (Notime, Notimka. Eliška „Kelišová“ Boleslavová, Katka „Ellen“ Csillagová, Jura „Otík“ Ciboch, Davy,Kšanda, Pavel Grepl a ex-člen našeho střediska Honza Hájek) předvedl skutečně skvělý výkon. No, kdo umí, ten umí.

O tom, že byli opravdu dobří svědčí i fakt, že pán, jemuž jsme trochu narušovali nácvik Absolventského koncertu, jim ochotně nabízel místo předkapely. (Bratr Jessie k tomu poznamenal něco jako:“ že jedině kdyby absolventi dělal i předkapelu X-hlásku, protože ti lepší přece předkapelu nedělaj.“ Ovšemže to neříkal před tím pánem, jenže ten si určitě myslel to samý.)

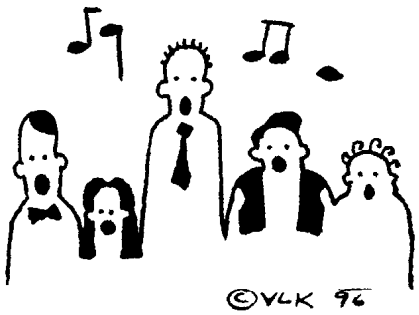

Repertoár:první píseň: Záchranný pás (Fleret)- sólo Evka a Otík, pohybový výklad písně Honza, dále písničky jako: Písek, Řeka (Nezmaři),Rána v trávě (Žalman), kde sbor tpívali všichni, občasné sólo Hanka Notimka.

Zuzka : A nyní uslyšíte dvě písničky méněznámé možná i neznámé, které vám zapěje opět X-hlásek.

Vyučovala se píseň A té Rehradice (Vlastík Redl), jejíž text byl vytištěn na zadní straně slosovatelných vstupenek. Honza byl asi dost přesvědčivý, děti chápavé, takže se snad alespoň tuto naučily.

Johann: Přátelé ze západu k nám přijela věhlasná činoherní dramatická spokojená společnost NERUČÍME ZA SEBE.

Předvedou nám dramatickou pohádku Popelka v dnes už skoro zapomenutém jazyce - ve slovenštině.

Popoluška s téměř hvězdným obsazením:

Rozprávač:Zuzka

Dobrá vila:Madla

Krásny princ:Hanka

Škaredé sestry:Lenka

Popoluška:Anička

Naklusali v riflích a černém triku, každá s jednou rekvizitou,jež charakterizovala danou roli. (Anička s ošatkou čočky nebo co to bylo, Hanka s šavličkou, Madla byla zahalena do závoje, já jsem byla oslnivější něž obvykle, a Zuzka přišla s vkusnou kravatou.). Slovenština nebyla perfektní, herecký výkon taky nebyl bez chyby, ale obecenstvo se smálo.

Johann: Nyní uvidíte co jste ještě neviděli, přeneseme se na venkovský ples. Kdo zná lidové písně „Měla babka čtyři jabka“, „Cip cip cibulenka“ a „Pásla ovečky“ může zpívat s námi *(Já samozřejmě vím, že tam patří „Cib, cib“, no ale není to s tím „p“ kouzelné? - Jessie).*

Za vašeho zpěvu bude tancovat taneční skupina Hop do kola - R and R.

A také tento výstup sklidil potlesk. Děti sice nechápaly, proč účinkující (Kšanda + Kšanda, Hanka N. + David, Evka + Martin, Eliška + Otík) naběhli ve společenských a věčerních šatech, nicméně ti starší se smáli na celé kolo.

Pohybová píseň „A to kuře krákoře“ v podání Veverek je už asi známá stejně jako proslulý Kámen v botě, takže to ponechám bez dalšího komentáře.

Křest

Nejdřív ze všeho Jessie chvilku povídal o účelu setkání a o tvůrcích Hlaholíku, pak si oba Notimy pozval k sobě na „jeviště“, poprosil Juru, aby uchopil kojeneckou láhev, zmáčel jejím obsahem zmíněný zpěvníček a tak jej pokřtil. Ale než se chudák Jirka stačil rozpřáhnout, už mu láhev Jesie zase sebral se slovy: „jako by se stalo“, přivolal „Martičky“ Katku a Kšandovou, chopili se skleniček s podivně vyhlížející tekutinou (prý je to hopsinková šťáva), Jessie se ujmul slova, pronesl přípitek, povznesli skleničky k ústům a Notimovi se skoro zalkli. (Takže to asi vážně byla šťáva). A bylo po křtu.

Teď už vylosovat deset vstupenek, jejich štastní majitelé získají Kvíčalovský hlaholík.

Co čert nechtěl, celé losování proběhlo bezpřítomnosti notáře a vypadalo jako podvod. 1. Hlaholíka vyhrál Jura Notime, pak dva Jessie s rodinou, dva Dáša s rodinou (obě pak ale po jednom věnovaly zpět do tomboly), dva získali hosté starší 16-ti let, jeden Tarzan, jeden Anička, jeden já a na děti zbyly asi dva.

Přesto však nikdo nebrečel a nejenže odpor ke zpívání byl prolomen, děti umí jednu píseň a díky zakoupitelným Hlaholíkům budou mít podle čeho zpívat, ale úspěch celé akce byl nemalý, dokonce myslím, že obrovský.

Líbilo se to (i přes některé malé, snadno odstranitelné, mušky) dospělým, skoro dospělým i malým divákům, účinkující si taky zrovna nestěžovali, takže co více dodat.....

Darzinka

Zuzka: Na závěr našeho setkání si zazpíváme všem dobře známou píseň Není nutno...

Johann: Tímto bychom se s vámi rozloučili. Dobrou noc! Nakupujte u odborníků!

BRIGÁDA NA ZÁMKU

Už je to tady.....

Došlo k nejhoršímu.....

Bude se muset dělat.....to je ono.....

Berte to s humorem.....

On vás ten smích přejde.....

Vyhrňte si rukávy, dál už to znáte.....

(Paleček a Janík, píseň Čistič bot, LP Na československém rozvodu)

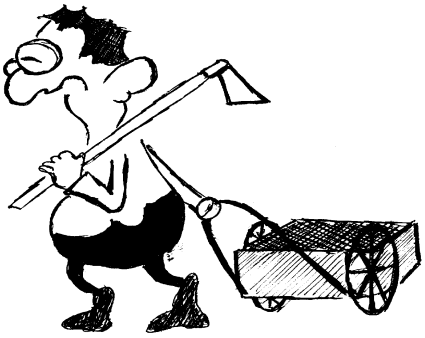

Jo, už je to tu zas. BRIGÁDY.

Z mnohých úst to slovo zní jako synonymum pro slovo „katastrofa“. Protože není už snad nic horšího. Leda že by člověk na té brigádě musel nejenom být, ale ještě pracovat. Fuj, tohle slovo je snad ještě horší.

Ona sice není práce jako práce, ale stejně nejlepší práce je žádná práce. Není-liž pravda?

No dobře, ač nerada, zkusím chvilku nerejpat, ovšem je to pro mne velice, velice těžké.

Jenom ještě malá rada pro ty, co jsem je právě naštvala, protože jsem se jich dotkla:“Nebrečte, nevěšte hlavu, nezuřte, že protekčním dětem těm se to kecá, protože můžou všechno a nemusej nic (Ona to stejně není pravda, ale předpokládám, že mi to stejně nevěříte)a zkuste dokázat, za jaké vás rodiče protekčních dítek a následně i ona považují. A dle mého názoru protekčního potomka neexistuje lepší místo, způsob a čas než právě na brigádě.

PS:I ta píseň z úvodu končí happy-endem, neboť se v závěru zpívá:

„Neštítím, neštítím, já už se práce neštítím, neštítím, neštítím, žádné práce se neštítím.....“

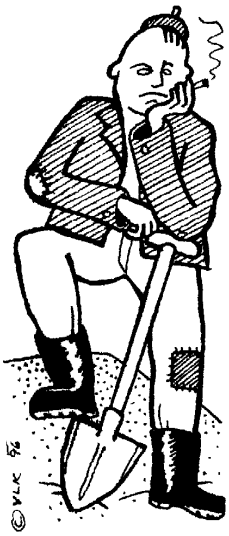

To by k brigádám obecně stačilo, a teď k té co proběhla v sobotu 6.4.1996.

Byla sjednaná dost narychlo, proto se omlouvám všem, co tam hrozně chtěli být, jenom jsem jim o tom neřekla.

SRAZ:6.4.1996, v 9.00 na Zámku

CÍL:Vystěhovat Zámek

ÚČAST:Prcek, Tarzan, Davy, Jára Komárek, Jura Notime, Darzí, pan Kostka autem (místo traktoru) a já.

PRŮBĚH:Nevěřila jsem, že se tyhle kdysi naše klubovny dají vystěhovat tak, že tam zůstanou doslova a dopísmene jenom holé stěny.

Těch šest místností bylo totiž přeplněno vším možným od pavouků (různého stáří, vzhledu a stupně rozkladu)a kaštanů, pavučin přes stolní hry, nástěnky, bačkory, knížky, nástěnky a zdravotnické potřeby až po stoly, židle, kamna, skříně a tabule (opět různého stáří, vzhledu a stupně rozkladu).

Celé to dopoledne lze rozdělit asi na tři etapy:

1. Objevení, protřídění a naložení zachovalých v budoucnu použitelných věcí na korbu, následně odvoz na Barák, kde byly složeny a prozatímně umístěny.

2. “Mezietapa“=přípravná úklidová fáze mezi tím, co se vykládalo na Baráku

3. Naložení všech neužitečných věcí + několika kusů zamluveného nábytku na auto, douklízení, rozvoz zamluvených věcí k novým majitelům, diskrétní úklid nepotřebných krámů, děkování panu Kostkovi, rozchod.

HODNOCENÍ: na to jsem se zeptala br. Darzího: “Takže bratře tati?“ „Myslím, že i s malým počtem lidí se dá udělat slušná práce.“

Darzinka

Hudební koutek

SPIRITUÁL KVINTET

Byly jsme tam a s námi ještě dalších asi 200 nadšenců, kteří se rozhodli si víkend zpestřit hudebním zážitkem.

Šťastnou náhodou jsme dostaly lístky na sezení, teda já a Eda W. Hanka stála nad pódiem, taky výhoda - mohla všechno sledovat z ptačí perspektivy a tím získat nové zkušenosti. Teda ještě nevím jaké, ale určitě nějaké jsou. Radost, že sedím mě brzy opustila, neboť si před nás sedl manželský pár velkého vzrůstu. Takže jediný, co jsem viděla byla hlava Oldy Ortinského a sem tam jsem ještě zahlídla záda J. Tichoty. Ale hlavní byl zpěv. Těšila jsem se, že si zazpívám, ale bohužel zpívali něco, čemu říkali spirituály, a to jsem se nechytala.

Nadšení, že jsem na tomto koncertě, trošičku opadlo, když k mým uším dolehla z pódia prosba, abychom si nesdělovali zážitky a postřehy během písní. To byla rána, ale i přes toto jsme se přenesly a dávaly si různá znamení.

Tak teď už něco o samotném zpívání. Bylo to skvělý, hlavně O. Ortinský a jeho úžasnej bas. Jak jsem tak poslouchala jejich krásný písničky a obdivovala, co umí dělat s hlasem a že to všechno vydrží, napadla mě náhle myšlenka, že za týden budeme v prostorách muzea předvádět své pěvecké umění my a střídavě mě přelívaly vlny horka a chladu. Musím uznat, že byli lepší, ale to je úplně samozřejmý. A nemuseli mít tolik odvahy jako my, když předstupovali před všechny ty lidi. Ale to už je jiná reportáž a tu píše Darzinka.

Teď ještě několik názorů na koncert od těch, co tam byli:

Otázka: Byl(a) jsi na Spirituálech? A tvůj názor?

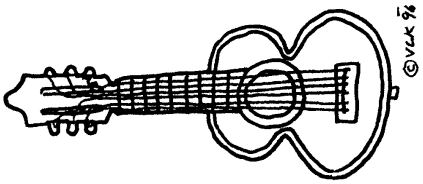

První dotazovaná byla *Eliška* a myslím, že ji to trošku zaskočilo, protože odpověděla takto: „Nó ...bože ...minule byli lepší, odvedli dobrou práci, pak ještě to, že se mi zdá, že Budweissarová (???) do toho vkládá moc jazzu.“.

Madla: „Já nevím, dost dobrý, ale Nezmaři byli lepší.“

Zuzka: „Spěchali!“

Martin: „Skvělý, dával jsem kytku Budweissarové.“

Víťa: „Jo dobrý.“

Darzinka: „Dobrý, no.“

Johan odpověděl dost netradičně, ale omlouvám ho, protože asi zrovna nebyl ve své kůži. Upozorňuju, že jsem mu dávala stejnou otázku jako všem ostatním. Jeho odpověď zněla: „Na koho? Na smirkování? Opravdu nevím, co si mám myslet.

Ještě jedna věc, na kterou nesmím zapomenout, protože by se na mě Madla zlobila - Madla dostala pusu od Zicha !!!

Takže doufám, že jsme Vás tímto příspěvkem moc neodradili od čtení Třeskana a těšíme se na další setkání s Vámi.

Evka & Hanka

Když jsem uviděla v Magazímu MF DNES pod úvodním článkem podepsaného jakéhosi Komárka, řekla jsem si: Jo, Járo, jeď! Pak jsem si pomyslela, co asi museli Járovi dát, aby napsal článek týkající se voleb 1996 namísto jeho oblíbeného tématu „vojsko a zbrojní arzenál“. Teprve pak mě napadlo podívat se na křestní jméno. A ejhle, není to Jára, je to Martin. Že by pseudonym? Nebo příbuzný? No nic, důležitý je obsah.

*

Dál ať nečte ten, kdo nikdy nečetl, ani neprolistoval, „Záhadu hlavolamu“ Jardy Foglara, protože by pravděpodobně nic z toho, co teď bude napsáno, nepochopil.

*

Ze začátku článek vypadá jako skrytá propagace strany ODA - všichni členové mají IQ větší než 130 bodů a při vstupu do strany procházejí zatěžkávací zkouškou. Přirovnávat však ODA ke klubu Rychlých šípů chce už ale kus dobré fantazie. Taktéž předseda vlády Václav Klaus v nás může vyvolat

nejrůznější asociace, ale pomyslet na Velkého Vonta ze Stínadel... Ale protože se jedná o článek perfektní, jazykově správný a bez sprostých slov, rozhodla jsem se jej s drobnými úpravami uveřejnit (koho by zaujal natolik, že by si ho chtěl přečíst v originále, nechť sáhne po Magazínu MF DNES číslo 15 ze dne 11. dubna 1996).

ODA: KLUB PRO ELITU NÁRODA

Čím je pro prosté občany Mensa, spolek sdružující jedince s IQ větším než 130 bodů, tím je pro politiky ODA. Přijetí každého nového člena předchází tvrdá zkouška. Každý uchazeč musí přinést vlastní myšlenku k rozvoji teorie relativity. Nejlepší v prvním kole pak dostávají závěrečný úkol: rozluštit, co myslí předseda strany Kalvoda tím, co říká. Náročnost zkoušky vysvětluje, proč ODA nikdy nedokáže dát dohromady ani fotbalovou jedenáctku.

Ne vždy tomu tak bylo. Je až neuvěřitelné, že takto vlivná strana vznikla před lety prakticky náhodou. Kalvoda, Skalický, Bratinka, Kroupa a Kužílek seděli tehdy v klubovně a pokoušeli se dostat z klece Ježka, kterého se jim podařilo ukořistit za Rozdělovací třídou. Za okny se snesla tma. Tu se ozvalo zoufalé zaklepání.

Ušlechtilí hoši otevřeli. Ve dveřích stál všecek uřícený tlustý chlapec v krátkých kalhotách. Sotva dechu popadaje vyhrkl: „Jmenuju se Dlouhý, přijměte mě do klubu!“

Za ním vpadli do místnosti větší neotesaní hoši ze Stínadel. Jejich vůdce, arogantní výrostek Václav Klaus, si založil ruce na prsou a posměšně zasupěl: „Dlouhého si nechte, ale my chceme Ježka!“ Za ním se chechtali nečestní hoši, jeden z nich, vyvrhel Stráský, dokonce kouřil. Před zraky bezmocného Kalvody vyplenili klubovnu a odnesli si odtud jeden hlavolam, ale i návod ke hře zvané kopónová privatizace. Strašlivé ponížení se hochům vrylo hluboko do srdcí a zařekli se, že je nenechají bez pomsty.

Neohroženě začali rozšiřovat časopis „Tam, nebo tam“, kde vylíčili svá hesla: 1) Když krade kdokoli, kdo není členem ODA, jde o zločin. Člen ODA krade pro dobrou věc; 2) Občané by neměli platit žádné daně státu. Naopak by je měli platit naší straně; 3) Jednou nás bude víc.

„Tam, nebo tam“ šířený v průklepech koloval mezi hochy po celé Druhé straně. Četli jej bez dechu. Klausovi kolohnáti jen marně přihlíželi obecnému nadšení.

Klub dodnes sdružuje největší mozky v zemi. ODA se netají tím, že do svých řad přijímá i mladičké chlapce. Mezi nimi vynikl nejvíce jakýsi Češka, který vynašel létající kolo. Díky němu přemohl ve vzdušném souboji proslulého letce Stehlíka.

V současné době se členové klubu soustředí hlavně na lovení bobříka ohebnosti. Potíže ve volební kampani jim dělá to, že Vladimír Dlouhý se na hrazdě chová jako sloní mládě a nedokáže udělat výmyk. Vedoucí Kalvoda to obhajuje: „Dlouhý měl před lety žloutenku.“

Kalvoda vysvětluje volební program následovně: „Je aktuálně irelevantní meditovat inkoherentní vize. Futurální potencování intencí se jeví jako conditio sine qua non“. Jak je vidět, ODA se chce přizpůsobit i prostému voliči.

Komárek umí - jen tak dál! Kelišky (?)

EKO-KOUTEK

Den země

...věnovali se tomu největšímu ze všech umění, totiž umění správně žít, a to spíše způsobem svého života než skládáním spisů...

Cicero

Největší význam Dne Země spočívá v tom, že umožňuje i té nejmenší organizaci a jednotlivcům zařadit svůj malý příspěvek k péči o životní prostředí do celostátního a celosvětového kontextu.

Den Země jako první uspořádali američtí studenti 22.4.1970. Snažili se prosadit přijetí nových ekologických zákonů a zvýšení státních rozpočtů na ochranu životního prostředí. Akce Earth Day se zúčastnilo dvacet milionů občanů USA. Pro dosažení trvale udržitelných podmínek naší civilizace na Zemi byl v rámci Earth Day formulován tento program:

- stabilizovat počet lidí na Zemi
- zvýšit energetickou účinnost
- přejít na obnovitelné zdroje energie
- recyklovat materiály a odpady
- vyloučit z používání chemikálie a odpady, které ničí ozónovou vrstvu
- omezit zemědělské techniky, které vedou k erozi půdy a ke snižování její produktivity.

Od roku 1990 je i u nás slaven 22. duben jako světový svátek životního prostředí.

Na Den Země by si měl každý uvědomit, co pro nás „naše Země“ znamená a alespoň trošičku jí ulehčit. Příroda nám bude vděčná i za obyčejné, a pro skauty snad samozřejmé, sbírání odpadků a jejich uklízení na správná místa nebo za nešlapání po právě se probouzející a klubající travičce.

Doporučujeme vám na toto téma zapříst diskuzi v družinkách (např. o třídění odpadu), osvědčilo se také malování (co do lesa nepatří...). Lze zajít také na výstavu věnovanou ekologii do Muzea a prohlédnou si zde různé formy třídění surovin, fotografie jejich recyklace apod.

V tomto duchu chceme také uspořádat akci ke Dni Země, pracovně nazvanou **Akce Huperdum**. Bude to pravděpodobně první ekologicky orientovaná akce na Kvíčalce, a tak doufáme, že tím zahájíme novou tradici. Na zástupy nových ekologů se těší

Kelišky

4.4.96 zavítali do M. Třebové herci divadla ABC v čele s Josefem Dvořákem. Předvedli nám hru, kterou původně napsali Werich Voskovec, a kterou pan Dvořák drobně přepracoval na současné poměry.

Čochtan vypravuje „Divotvorný hrnec“

Do Ameriky přijíždí bývalý mlynář, prostý Čech Josef Novák, a spolu se svou dcerou Káčou si hledají nový domov, kde by se Káča bohatě provdala. Spolu s domácí slivovicí a mapou však Nováka tíží i kradená věc. V Čechách totiž ukradl vodníkům jejich divotvorný hrnec se zlatem a teď ho chce zakopat na nenápadném místě. Do půl roku se má hrnec rozrůst v obrovské bohatství. Pomocí hrnce vodníci mohli různě čarovat. Teď, když je na souši, může splnit jen 3 přání - to ovšem Novák neví.

S Káčou se usadí na nevýnosném pozemku. Znenadání se z jejich studny vyloupne Čochtan (Josef Dvořák). Mlynář jej zná - topil už nevinné lidi v jeho rybníku v Čechách a teď je tu zase. Čochtan ví, že Novák má jejich hrnec, ale neví, kde je ukryt. Vodník je velmi stydlivý, a také velmi zamilovaný do Káči, ale ta už si našla ženicha - českého emigranta Woodyho Richtarika, který sídlí ve vedlejším pozemku spolu se sestrou - němou, ale krásnou tanečnicí Zuzanou - a s černoškou Bellindou.

Jednoho dne přijde k Novákům senátor Randall a chce jim bezdůvodně zabavit pozemek. Přitom se osopí na černošku Bellindu. Káča vykřikne, že si přeje, aby zčernal - a Randall zčerná!!! (Pomocí čarovného hrnce). Za to má být Káča popravena. Novák chce Randalla vrátit do původního stavu, jenže přání se musí říct přímo nad hrncem a ten němá Zuzana někam ukryla. Všichni jsou bezmocní a jdou Káče na popravu. Zuzana mezitím hrnec vrátí. Na scéně zbyl už jen Čochtan a Zuzana. Čochtan si hezky

sedne nad zakopaný hrnec a přeje si, aby Zuzana promluvila. Ta skutečně promluví a Čochtan už ví, kde je hrnec. Rychle si přeje, aby senátor zase zbledl a tím Káču zachrání. A pak už jsou jen svatby. Káča sebere Woodyho Richarika a Čochtan - teď podnikatel s jednou vizitkou se ožení se Zuzanou.

Představení bylo skvělé, herci hodně a pěkně zpívali, pan Dvořák dost improvizoval (podařilo se mu rozesmát i vlastní herce). Čochtan měl spoustu vtipných narážek. Nám bylo divné, že se lidé smáli, zvláště, když narážel do skautů:

„Jeden podnikatel si na stará kolena pořídil skautský kroj. Sedl s ním do člunu a uprostřed rybníka si chtěl v tom kroji zaplavat prsa. Já jsem ho tak zespoda pozoroval a zaujal mě ten nápis na pásku. Stojí tam: Buď připraven. No tak jsem si řek: Schválně. Zatáhl jsem a on připravenej nebyl. No nemá inzerovat, když to není pravda!

Po představení jsme zjistili, že Čochtan kouří. A popřál všem pěkné Velikonoce.

Zuzka

Poezie

(rubriku připravuje Xanda)

Písnička o jaru

Zjara se občas hlava točí,
člověku se chce měnit svět.
Kolikrát si čtu z blízkých očí,
jestli mi budou rozumět.
Jaro je jako prudká řeka,
která se valí dolů z hor,
řeka, co běží do daleka
a nese stesk i smích i vzdor.
Zjara nám prší pláč i štěstí,
když je nám stěží šestnáct let.
Řeka si sama cestu klestí.
Kdo z vás by nechtěl měnit svět?

Jiří Žáček

Jessieho přídavek

Na počítačových sítích lze občas narazit kromě „suchých“ informací také na velice zajímavé výtvory lidského ducha. Na doložení tohoto tvrzení Vám předkládám (pseudo) poezii T. R. Fielda (zdroj BBS Bajtu). T. R. Field je pseudonym Vratiprsta Choromysla Krombozince, což je pseudonym Bohdana Šumavanského, který se ale pravděpodobně jmenoval Theodor Adalbert Rosenfeld, což je možná taky pseudonym. Níže uvedené ukázky jsou z jeho sbírky „Lomikel a jiné zadrhele“.

Jedna z nejznámějších:

Zalobej

Paju kuhy zalobej,
mrezom zguty padu
Baha rok vod suda col,
kaži duša kadu!
Kazi jej put z kimorin,
z tratora son zbryjdi,
da huhlavy mhlivy dvar
zdaravasa dyjdi!
Neoslyš ny LOMIKEL,
daji zor i litva - -
Bjadoch! Achu! Uvy! Zel!
Nastase - ponikva!

A jedna trošku typičtější:

Etymologický zádrhel

U potoka, kde je bláto,
na ucho pad pado-uch.
Do uší si bláto nabral,
vyrost z něho blato-uch.
Nepaměti do propasti
klesl bídný samo-uk.
Na dně začal učit pávy,
skončil jako pavo-uk!

Jessie

Intimní hovory aneb Dášina poradna.

Krabička na dotazy do této rubriky zeje na Baráku smutnou prázdnotou. Čím to je? Přesto mě jeden dotaz vyhledal (tedy spíše jeho autor). Zde jej předkládám i s odpovědí, i když uznávám, že toto téma by zasloužilo spíše delší besedu.

„Jak si poradit s tématem - sexuální výchova u vlčat?“

Je to téma velice citlivé na podání dětem. Každé dítě žije v jiné rodině. V současné době je velké množství narušených či rozpadlých rodin, což je způsobeno mimo jiné nedostatečnou výchovou, konzumním způsobem života, chybí vzájemné pochopení, atd. Dospělé již nenapravíme, ale sexuální výchova se dá chápat i jako výchova předmanželská a rodičovská. Zní to pro věk vlčat jako možná předčasné, ale nejde jen o poučování v otázkách pohlavního života. Jde o proces, který probíhá již od narození dítěte.

Předpoklady úspěchu výchovy:

1) „dobře se narodit“ dozrálým rodičům
2) podpora takového chování dítěte, jehož cílem je pomáhat druhým
3) živé vzory (skautský vůdce nejlépe vychovává svým osobním příkladem).

Hovory o sexu by neměly být nikdy senzací. Neohlašujeme je předem, ale využijeme k nim vhodné chvíle, večer na výpravě apod. Nepřipusťme, aby došlo k zesměšňování tohoto tématu (pak už je jen krok k oplzlosti). Doporučuje se, aby každého, kdo by rozhovor narušoval vtipkováním, vůdce poslal pryč s tím, že na podobné rozhovory není dotyčný zatím zralý (osvědčené!). Dolní hranice pro takové téma není vymezena. Určitě je lepší, když se o všem dozvědí od skautského vůdce, než když získají zkreslené informace od kamarádů z ulice.

U vlčat nezacházíme do přílišných podrobností .Měli bychom jim vysvětlit proč spolu dva lidé „chodí“ (jsou si sympatičtí,...), a pak spolu žijí. Mají se rádi, chtějí mít děti, které budou pokračováním jejich společného života. O ně se pak starají, učí je chodit, mluvit, formou her je učí myslet, atd. Rodiče mají rádi děti a děti rodiče,... Děti by si měli všímat všeho, co pro ně rodiče dělají, vážit si jich a pomáhat jim. Takto nějak se s dětmi věku vlčete dá komunikovat. U starších vlčat už čerpáme z anatomických znalostí nabytých ve škole a navozujeme podrobnější hovory i na téma „jak jsem přišel na svět“ (viz. stezka vlčat). Důležitá je slovní forma volená pro tento věk.

Pokud se rádce nebo vůdce na takový rozhovor necítí, měl by si pozvat někoho jiného.

(Tento přístup platí i pro věk světlušek.)

Hodně úspěchů při výchově. A ptejte se, krabička na Baráku čeká!

Dáša

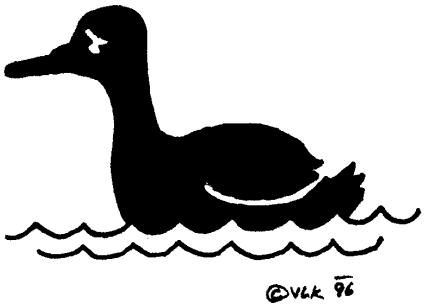

Kachny

FANTASTICKÁ NOVINA

Všichni, kteří jste se dívali na poslední slosování NOVÉHO BINGA, jste určitě netušili, že jedním z výherců je i člen našeho střediska - vedoucí chlapeckého kmene JESSIE.

Jak je již JESSIEHO zvykem, takovéto noviny tutlá a stydí se je zveřejnit, a proto se o to starám já touto formou. Není doposud jasné, o jakou částku se jedná, ale je to bez-

pochyby pořádný balík. Výhra přišla v pravou chvíli, protože JESSIEMU začalo dosluhovat jeho jízdní kolo důvěrně zvané PES, protože toto kolo JESSIE dostal již v útlém dětství, od té doby vyrostl zhruba o 150 cm a při jízdě na něm to vypadalo, jako by jel na psovi. Nicméně v současné době je JESSIE majitelem nového fantastického treckinga, který by mu měl vydržet dalších 25 let.

Za věrné služby JESSIE vystrojuje důstojný pohřeb pro své staré kolo - PSA. Smuteční akt se uskuteční 1.5. 1996 v 14 hodin na zahradě Kolářovic - Navrátilovic gruntu. Všichni smuteční hosté budou vítáni a po obřadu pozváni na smuteční hostinu.

Při té příležitosti bude JESSIE poskytovat i bezúročné půjčky ze své výhry, ale pouze do výše 50 000 korun na osobu, které ani nemusí být 18 let a nepožaduje se ani ručitel.

Gratulace a projevy soustrasti JESSIE přijímá po celý letošní rok.

Vojta

Příběhy let minulých...

Kterak jsme bivakovali na střeše nářaďáku

Píše se něco okolo 20.- 22. 3. 1981. Nějakým způsobem jsme se sešli na Kvíčalce bez klíčů, Vojta, brácha a já. Tenkrát se ještě vyzvedávaly klíče u Ladi Weissara st., no a Vojta bydlel na Čapkové, což je od Ladi „strašně“ daleko, tudíž klíče nepřinesl. My jsme přišli přes Pláně, takže jsme byli mimo hru. Již si nepamatuji zda měli příští den přijít další, ale to bylo vedlejší, klíče nebyly, do Třebové daleko, kuchyň v té době ještě neobyvatelná, jídelna nestála, o nějaké verandě u chaty ani nemluvě. Co tedy dělat? Noci byly chladné a s naším teplým prádlem to bylo bůhví jak. Země byla prochladlá, takže naše zraky směřovaly spíše výše, až spočinuly na stříšce nářaďáku. Ta byla tehdy také ještě krátká, tak akorát na ležící postavu. Ona nudle na monťáky za chatou také ještě nestála. Za chatou jsme našli žebřík, takže cesta nahoru byla celkem pohodlná. Střecha byla pokryta třemi plechy, takže každý měl svůj pruh a falcy vystupující asi 3 cm nad plochu, byly mezi námi. Rozložili jsme deky, spacáky, oblékli vše na sebe, nainstalovali doraz na konec střechy, pro případ divokých snů, zalehli a počali si vyprávět naše „životní příběhy“. Když jsme byli v nejlepším, ozval se na žebříku podivný hlomoz a po chvíli vykoukla hlava zděšeného Kajtla. Okamžitě se na nás snesla sprška kleteb a nadávek typu: „Co tady fraješíte na střeše, dejte mi klíče, já jdu spát do chaty, nejsem vůl, abych zmrzal venku, mám spacák, na který jsem si vydělal sběrem starého papíru, je to spacák do tropů, náhražka noční košile a podobně. To, že nám nadával, proklínal nás, mi ani nevadilo, ale to, že se po čtvthodinovém ujišťování, že opravdu nemáme klíče, přisomroval na střechu, čímž byl způsob uložení tří lidí na třech polích notně narušen a někdo musel spát na spoji, se mě bolestně dotklo. Ten, kdo to odnesl, jsem byl samozřejmě já, protože jsem byl nejmladší. Ráno jsem se probudil a od hlavy k patám jsem měl vytlačenou jednu drážku. Přitom již několik hodin vedle mě bylo místo volné, protože Kajtlův spacák opravdu nehřál, takže notnou část noci probděl u ohně. Druhý den už někdo přinesl klíče a vše bylo v pohodě. Z této kvíčalovské výpravy jsem si odnesl zkušenost, že není marné brát si s sebou na Kvíčalku spacák. Několikrát se mi to již osvědčilo. Od té doby nikdo neřekl jinak Kajtlovu spacáku než „spacák do tropů“ nebo „náhražka noční košile“. Naším velkým štěstím bylo, že zima a jaro roku 1981 byly poněkud jiného ražení než ty letošní.

Aladin

Vtipy

Sedí dva milenci u televize a vtom ona říká:

„Ty, Fando, udělej mi dítě!“

Tak dobře. PACI, PACI, PACIČKY !!!

Jsme na Česko - slovenské hranici.

Na jedné straně jde náš pohraničník se psem. Na sobě má huňatý kožich, okolo krku teplou šálu, beranici na hlavě. V jedné ruce termosku s teplým čajem a v druhé ruce chleba s máslem.

Na druhé straně kráčí Slovák. Na sobě má lehký kabátek, na nohou prošoupané topánky, na krku bavlnku a celý se třese.

Č: To je ale zima, co?

S: Aj aj, to to zebe.

Č: Chceš kousnout?

S: Aj aj, to bych rád.

Č: Tu máš Kazane, trhej.

Příjde paní k doktorovi a stěžuje si:

Pane doktore, když ležím na pravém boku, tak ze sexu s manželem nic nemám. Dobrá, a co kdybyste to zkusila na druhém boku. No jo, tak to už ale z tý telky nic mít nebudu.

Prodám ruský mobilní telefon

Zn.: I s podvozkem!

Přijde policajt k holiči, na hlavě sluchátka a chce se nechat ostříhat. Holič říká, že si ale musí sundat sluchátka. Policista tvrdí, že né, že to nejde a tak mu holič řekl, že ho neostříhá. Tak musel jít policajt jinam. Další holič ho taky nechtěl ostříhat, třetí taky ne, tak to šlo dál, čtvrtý, pátý ani šestý holič nechtěl. Až sedmý holič mu povídá. Tak víte, jak my to uděláme? Vy si rychle sundáte sluchátka, já vás rychle ostříhám a vy si je pak zase rychle nasadíte. Policajt nakonec souhlasí, a tak mu holič sundá sluchátka a začne ho stříhat. Po chvilce se policajt svalí ze židle na zem. Holič neví, co se děje a tak si nasadí ty jeho sluchátka. Z nich se mu do uší ozve: NÁDECH, VÝDECH, NÁDECH, VÝDECH.

Plazí se chlap po poušti. Už je celý vyčerpaný, má hlad a žízeň. V tom v dálce spatří světýlko a uvidí chajdu. Zaraduje se a rychle se k ní doplazí.Zaklepe na dveře, zeptá se, jestli je někdo doma. Nikdo se neozývá, a tak jde dál. Uvnitř vidí sedět u stolu při večeři rodinu. Jde ke stolu a zeptá se, zdali by mu nedali něco k jídlu a k pití. Nikdo nic neříká, a tak si vezme sám. Teď tam nasycen sedí a vidí, že u stolu sedí dvě krásné dcery. Podívá se na jednu. Vidí, že je pěkná a zalíbí se mu. Tak s ní jde vedle do pokoje a tam se s ní vyspí. Po hodině se vrátí a vidí, že i ta druhá dcera je pěkná. Tak si taky odvede vedle do pokoje a užije si podruhé. Rodina stále mlčí. Po chvíli se vrátí uspokojen. A vidí, že ta jejich matka je taky docela hezká. Tak si ji také vezme do pokoje a užívá i s ní. Když se vrátí a sedne si ke stolu skoro vyčerpán, tak se podívá na otce. Jen tak po něm po očku pokukuje, že by mohli taky, jen tak ňák chlapsky, no však víte. Když to otci dojde, začne hodně křičet:“ Né Né Né Mě Né!!!!“ A Matka s dcerami hned na něj vesele: “Promluvil, promluvil, vynese smetí!!!“

Za jak dlouho myslíte se takový průměrný pejsek naučí pískat?

Za necelých pět minut v papiňáku.

Xanda

"THE YOUNG RIDERS"

MLADÍ JEZDCI 1.

PÍŠÍ: SESTRY KELIŠOVY KRESLÍ: VLADAN KOLÁŘ © 1996
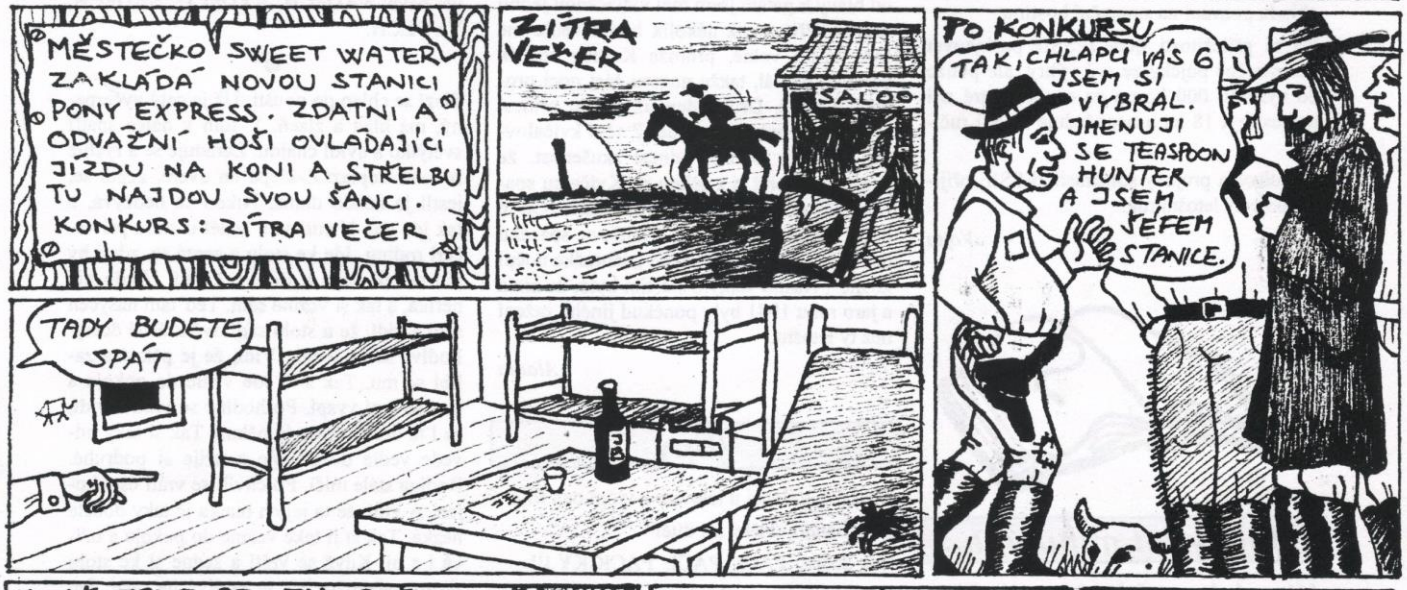
VÁŽENÍ A MILÍ ČTENÁŘI TÍMTO DÍLEM POČÍNAJE, ZAČÍNÁME OTISKOVAT ZBRUSU NOVÝ KRESLENÝ SERIÁL. TENTO NÁPAD MÁ BOHATOU A DLOUHOU HISTORII, O KTERÉ SNAD TAKÉ NĚKDY VYJDE PODOBNÝ SERIÁL. ALE ZARAZME TO. STALO SE, ŽE SE V NĚKOLIKA CHYTRÝCH HLAVIČKÁCH ZRODIL NÁPAD A OD NĚJ NEBYLO DALEKO K ČINU. A TAK VÁM NYNÍ PŘEDKLÁDÁME NAŠE DÍLO A DOUFÁME, ŽE SE VÁM BUDE LÍBIT. ŽIVOT SKAUTA JE VELMI PODOBNÝ ŽIVOTU KOVBOJŮ, ČI LÉPE ŘEČENO SAMOTNÝCH JEZDCŮ PONY-EXPRESU. POKUSME SE PROTO NYNÍ PODÍVAT SE NA JEJICH ŽIVOT TROCHU ZBLÍZKA A Z JEJICH HRDINSKÝCH ČINŮ ČERPEJME I MY – MORAVSKO-TŘEBOVŠTÍ SKAUTI. POKUD VÁM NAŠ SERIÁL NĚCO PŘIPOMÍNÁ, CO JSTE NAPŘ. VIDĚLI NEDÁVNO V TV, VĚZTE, ŽE JDE O PODOBNOST ČISTĚ NÁHODNOU.